

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 48. Conclium Tyriense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. totius sui Cleri Hypselenfis ad S. Athanasium scripsit, ejusque communionem gavivit, obedientiam ei juxta Canones quam suo Metropolitanò promittens. annes quoque, Meletianorum caput, pacem, & amicitiam S. Athanasii postularunt & per epistolam hanc reconciliationem Imperatori notam fecit, quæ Principi optimum tanto perfudit gaudio, ut mandaret, Joannem vecturis publicis advenire, propius benevolentiaë Cæsarearum pignoribus exornandum. Ita tunc quædam Arsenii causa sopita est.

Athanasii ap.
p. 786.

Ap. Athanasii.
p. 787.

§. XLVIII.

Concilium Tyriense.

Verum Eusebius, & suæ factionis fortiter nequitiam a proposito deterreri potuerunt; rursus itaque quosdam Meletianorum subornatos ad Imperatorem deducunt, accusationes vagas enormium criminum adversus Athanasium deferunt, & tandem Imperatoris animum ad convocandum Concilium permovent; hoc cum Concilio celebrando Cæsaream in Palæstina, quod Eusebius illius urbis Episcopus inter factionis eorum Principes esset, eligere placuit. S. Athanasius noluit illuc se conferre, sciens huic conventui maxime necessariam libertatem defuturam. Interim triginta menses elapsi sunt.

Sozom. II.
c. 26.
Theod. I.
c. 28.

id est, anni duo, & dimidius ex quo Con-
 cilium anno 331. convocatum, usque ad
 annum 334. tunc vero Eusebiani de Atha-
 nassii contumacia conquesti apud Cæsa-
 rem, superbiam, & tyrannidem viri ex-
 tollebant. Subirato Imperatori mens si-
 nistra de Athanasio injecta est; locum
 Concilii alium designat, jubetque Episco-
 pos Tyrum venire. Annus agebatur a
 reparata salute 335. Imperii Constantini
 trigessimus. Constantio, & Albino Con-
 sulibus. Convocandi Concilii causæ præ-
 texebantur necessaria divisorum Episco-
 porum reconciliatio, & pax Ecclesiæ red-
 denda. Imperatori etiam pergratum ac-
 cidebat, maximum Episcoporum nume-
 rum in Palæstinam congregare, ut Dedi-
 catio Ecclesiæ Jerosolymitanæ, quam ad
 perfectionem deduxerat, redderetur au-
 gustior; Eusebianorum improba solertia
 tamen effectum, ut nullos alios, præter-
 quam ab ipsis nominatos Episcopos ad
 Concilium vocaret, mitteretque Comi-
 tem, cujus auctoritate ipsi defenderentur,
 causati, id ad servandum ordinem, & aver-
 tendum tumultum necessarium esse. Co-
 mes iste fuit Flavius Dionysius, olim Con-
 sularis Phœniciæ, cujus Provinciæ caput
 est Tyrus. Amplissimus erat Conventus,
 cum advenissent Episcopi ex omnibus
 Ægypti partibus, ex Lybia, Asia, Bithy-
 nia, omnibus Orientis Provinciis; ex Ma-

Sæculum IV.
A. C. 335.*v. Pagi an.*
332. n. 2.*Euseb. IV.**vit. c. 41. 42.**Socr. I. 28.**Epiph. hæc.*

60.

Sæculum IV. cedonia, Pannonia, ut plurimum autem
 A. C. 335. omnes Ariani. Inter hos Episcopos celeberrimi erant duo Eusebii. Pacillus, et Flaccillus Antiochenus. Theognis Nicænus. Maris Calcedonensis. Narcissus Neroniadenus. Theodorus Perinthius seu Heracleensis, vir eruditissimus, qui scripsit commentarios in Evangelia S. Matthæi, & S. Joannis, in S. Paulum, & in Psalmos, dictione clara, & eleganti; summum historicum maxime explanabat. Accesserunt quoque Patrophilus Scytopolitænus. Theophilus. Ursacius Singidoneus, & Valens Mursellensis ex Pannonia. hi duo ex primis Arii Discipulis erant. Macedonius Mopsuestenus. Georgius Laodicensus. Aderant quoque nonnulli Episcopi, quibus nulla cum Arianis societas, qualis Maximus Jerosolymitanus, S. Marci Successor; Maximus in Persecutione Maximiani passus fuerat pro fide, ad metalla damnatus, effosso dextro oculo, & uno poplite adusto, quod pluribus aliis Confessoribus factum. Marcellus Ancyranus, & Alexander Theffalonicensis huic etiam Concilio interfuere. Asclepas Gazensis quoque cum quibusdam aliis, qui circa fidem errores fovere dicebantur. Sexaginta omnino Episcopi numerabantur absque Ægyptiis, qui tardius venerunt, quia S. Athanasius, quamdiu potuit, adesse recusavit.

Theod. II. c. 3. Hier. de Script.

Ruf. I. c. 17. Theod. II. c. 26.

Socr. I. c. 28.

Non

Non enim ignorabat, Flaccillum Ad-Sæculum IV.
 versarium suum, quod esset Episcopus A. C. 335.
 Antiochenus, & totius Orientis Metro-
 politanus, in hoc Concilio præsidere; Synod. Al.
 sciebat, Magistratus Sæculares, Palæsti-
 apol. 2. p.
 næ Rectorem, Archelaum Comitem Ori-
 728.
 entis, præsertim Comitem Dionysium,
 cui hoc a Regia expressius commissum,
 satellitibus, apparitoribus, & armatis sti-
 patum interesse. Quidam ergastularius,
 portam custodiebat, quod officii genus
 Diaconis competeat, sicut etiam Epis-
 ibid. p. 788.
 copos Concilium ingredientibus deduce-
 Concilium
 re. Presbyter Macarius vinculis onu-
 Tyriense.
 stus Alexandria ad Concilium a mili-
 tibus pertractus est; S. Athanasio ve-
 nire tergiversanti, litteræ Imperatoris
 allatæ sunt, minis plenæ; nisi obediret,
 injecta vi ad Concilium esse rapiendum;
 alia Epistola nobis adhucdum superest ad
 ap. Euf. IV.
 ipsum Concilium data, continens commi-
 vit. c. 42.
 nationem; exilio puniendos, qui compa-
 rere renuerent. S. Athanasius denique
 accessit, ut inimicis suis occasionem se
 calumniandi apud Imperatorem subtra-
 heret, dicendique, eum venire non au-
 dere propter criminum conscientiam.
 Quadraginta novem ex Ægypto Episco-
 pos secum ad Concilium adduxit, quos
 inter illustrissimi Confessores Paphnu-
 cius, & Potamon visebantur.

Non T 5 S. Atha-

Sæculum IV.

A. C. 335.

S. Athanasius, Concilium ingressus, tamquam accusatus, & reus coram iudicibus suis stare iussus est, aliis sedentibus; Porro non hujus rei indignitate ita motus est, ut non temperaret a lachrymis, tumque conversus ad Eusebium Cæsariensem

Epiph. hæc. 68. *Synodica Athan. ap. apol. p. 718.* *ta voce, tu vero Eusebi!* inquit: *stantem Athanasium judicaturus, & innocentem? quis insolentiam ferat! edicere nonne tu mecum in Persecutione in eodem carcere eras? ego jacturam unius oculi passus sum! dum te hic videmus sanum, & integrum; quomodo te vinculis liberari potuisti sine scelere? Mox Eusebius surgere, & ex Concilio discedere dicens*

Ruf. I. c. 4.

si hoc in loco tanta tyrannide agitis, quomodo non inter vestros facietis? & si in hoc amplissimo Concilio in nos Episcopos inveni inveni audetis, quis dubitet, vera esse, quæ accusatores vestri afferunt? Paphnutius quoque Maximum Jerosolymitanum alloquens, & per medium cœtum transiens, prehensa manu ejus, dixit: cum eadem stigmata tecum portem, & uterque oculum unum pro Jesu Christo perdiderimus, in Concilio impiorum hic assidere non potior; tum e Concilio eductum, omnem conspirationis ordinem, quam nesciebat edocuit, persuasitque, ut nunquam a S. Athanasii communione recederet. Alii quoque Ægypti Episcopi constanter negabant, apertos Archiepiscopi sui hostes

posse ejus judices esse, nominatim recu-
 sabant duos Eusebios, Narcissum, Flaccil-
 lum, Theognin, Marin, Theodorum, Pa-
 trophilum, Theophilum, Macedonium,
 Georgium, Ursacium, & Valentem. Eu-
 sebio Cæsariensi apostasiam objiciebant;
 & Georgio Laodicensi, quod a S. Alexan-
 dro fuisset depositus. Sed hæc omnia
 non audiebantur.

§. XLIX.

*Accusationes contra S. Athanasium.
 Ischyras.*

Primo S. Athanasii inimici ordinationem
 ejus impugnantes, dicebant: omnes *Philostorg.*
 Ægypti Episcopi consenserant, novum *III. c. 11.*
 Episcopum Alexandria non ordinare, an- *Sozom. II.*
 tequam dissensionum causæ essent sublata, *c. 17. c. 25.*
 eorum vero septem juramentum suum vio- *Syn. Alex.*
 larunt, ut Athanasium eligerent, hæc cau- *ap. Athan.*
 sa est, quod ab ejus communione nos sepa- *p. 726.*
 ravimus. Ipse vero jure destitutus, vim *Ep. Pseudo-*
 adhibuit, & sibi adversantes carceri man- *Syn. Sard.*
 cipavit. Præterea civibus suis summam *ap. Hilar.*
 vim intulisse ad festa Paschalia accusaba- *frag.*
 tur & Comitibus incinctus processisse, *Sozom. II.*
 quorum auctoritate populus ad commu- *c. 25.*
 nicandum cum eo coactus fuisset, nolentes enim aliorum captivitate, aliorum verberibus, flagris, & tormentis terruisse. Legebatur quoddam actum, quo referebatur,